

szándékát. A debreceni Maróthi György Könyvtár beolvadt a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Teológiai Szakkönyvtárába, a Károli Gáspár Református Egyetem Közép- és Kelet-európai Missziói Tanulmányi Intézet Könyvtára pedig megszűnését jelezte. Így három könyvtárral csökkent az EKE tagjainak száma.

Tiszteletbeli tagságra - az idén először - az elnökség javaslata alapján hívtunk meg kollégákat. Örömteli esemény volt első tiszteletbeli tagjaink köszöntése: Rozsonдай Marianne az MTA Könyvtár Kézirattárának nyugalmazott vezetője, Boda Miklósné Dr. Szepes Zsuzsanna és Boda Miklós pécsi könyvtáros kollégák immár tiszteletbeli tagjai az Egyesülésnek. Mindhárman az EKE életének fontos szereplői, az egyházi könyvtárak ügyének elkötelezett támogatói. Pártoló tagságra jelentkezett Popovics Dávid kollégánk, aki az elmúlt évig az Országos

Rabbiképző – Zsidó Egyetem munkatársaként dolgozott, jelenleg Izraelben él. A rövid ünnepség – úgy gondolom – mindannyiunkban megerősítette annak tudatát, hogy az EKE életének közel húsz éve alatt jóval több lett, mint a tagkönyvtárak összessége: sokféleségükben is egyazon identitású könyvtáros szakemberek közösségévé vált. Olyan közösséggé, amelynek tagjai tudnak együtt dolgozni, de együtt ünnepelni és imádkozni is. Ez pedig különös érték mindinkább elidegenedő, a keresztyénységet, a vallási értékeket egyre erőteljesebben üldöző társadalmunkban.

Elnöki hivatalom lejártával szeretném megköszönni minden kollégának a sok-sok segítséget, amit kaptam, és a türelmet, amit irányomban tanúsítottak.

Baranya Péter
az Egyházi Könyvtárak Egyesülése
leköszönő elnöke

TITKÁRI BESZÁMOLÓ

„... Szeretettel szolgálatok egymásnak ...” (Gal 5.13)

Tisztelt Közgyűlés,
Kedves Kollégák,

Tavasszal, amikor azon gondolkodtam, hogy két titkári ciklus után hogyan búcsúzzam el, s hogy mire tegyem beszámolómban a hangsúlyt, elhatároztam, hogy átolvasom az elmúlt öt év közgyűlési jelentésemet. Talán nem véletlen – azt tapasztaltam, hogy – minden évben ugyanazokat hangsúlyoztam. Így most önmagamot plagizálva, búcsúzóul néhány dolgot újra szeretnék nyomatékosítani a kollégákban.

2008 áprilisában írt bemutatkozó levelemben így írtam: E feladatkör betöltésével az a célom, hogy amiben lehet, segítsen az Egyesülés, s nem utolsó sorban elnök úr munkáját. Ebben minden építő észrevételt és tényleges segítséget szívesen veszek! Kívánom, hogy együttműködésünk továbbra is szolgálja egymás és könyvtáraink építését, hogy együtt mondhassuk a zsoltáriróval: „... Művem a Királynak szól. ...”

(Zsolt 45,2) Miben áll ez az együtt munkálkodás? Legpontosabban tavalyi gondolataim fejezik ki: Egy alapgondolat fogalmazódott meg bennem: **az EKE annyi és az, amennyit ki-ki maga beletesz, és amennyit és amit ebből el tud fogadni.** Beírtam a „keresőbe” ezt a kifejezést: „amennyit mi beleteszünk”. Egy gyülekezeti honlapon találtam az alábbi tudósítást, ahol a beszámolóban ez olvasható: *Egyik résztvevő a legelső alkalom végén így köszönt el: minden percét élveztem, nagyon sokat kaptam. Dicsőség ezért Istennek, és köszönet minden szervezőnek és résztvevőnek. Mert ez igazi csapatmunka. Olyan, amelyik úgy működik, hogy annyit kapunk belőle, amennyit beleteszünk. Sokat tettünk bele, sokat adtunk egymásnak, és sokat kaptunk egymástól – és azt tapasztaltuk, hogy közben jön az áldás.*

Én is így érzem. Személy szerint is sokat kaptam az EKÉ-től s tudom, hogy a Ráday Gyűjtemény is sokat kap az EKÉ-től. Bízom benne, hogy ezzel még sokan vannak így a jelenlévők, személy szerint és intézményi szinten is. Kívánom, hogy az EKE működése a jövőben is ezt a közöséget jelentse mindnyájunk számára, amibe mi magunk is tehetünk, – akár szakmai, akár magunkat –, hogy aztán hatványozódva sokkal többet kaphassunk vissza. Így tesznek bele azok a kollégák is, akiknek köszönetemet szoktam kifejezni, hisz ők értünk, nekünk dolgoznak:

- legyen ez a negyedévente megjelenő Hírlevél,
- az EKE levelezőlista,
- a honlap karbantartás,
- az Unitas üzemeltetése,
- a Névtár összeállításában és megjelentetésében résztvevő kollégák,
- számos, itt fel nem sorolt feladatban munkálkodók,

• és nem utolsó sorban az elnök-titkár-kamarás és 10 tagú elnökség munkája.

Ahogy sokszor a titkár munkája kézzel foghatatlan, úgy a 10 tagú elnökség munkája talán még láthatatlanabb. Csak egy példa: az EKE könyvtárai és munkatársai gyakorta találkoznak olyan rendelkezésekkel, törvényjavaslatokkal, amelyek az egyházi könyvtáraink jelenét és jövőjét egyaránt érintik. Ezek a rendeletek többnyire átmennek az elnökség kezén. Bár láthatatlan feladatot végeznek, de annál komolyabb és súlyosabb kérdésekben tesznek javaslatot, foglalnak állást. Miért hangsúlyozom mindezt? Azért, mert még mindig vannak olyan észrevételek, hogy ezt lehetett volna tenni, azt kellett volna meglepni, egyszerűen, elégedetlenségüknek adnak hangot. Ezzel nem szeretném azt az igényt és az elmúlt évek hiányosságait kisebbiteni, miszerint lehetett volna intenzívebb kapcsolat a tagkönyvtárak között, akár több *szakmai nap* vagy *Szomszédolás* által; bizony engem is nyomaszt. Ugyanakkor nem szabad az elvégzett munkát lekicsinyelni, nem szabad negligálva beszélünk róluk, előljáróinknak megválasztott kollégáink munkáját semmibe venni. Ez igaz a vezetésben résztvevőkre, elnökre-titkárra-elnökségi tagra egyaránt, de igaz valamennyiünkre, akik jelenleg itt vagyunk, sőt azokra is, akik most nem képviseltetik magukat, vagy egyáltalán nem vesznek részt az EKE vérkeringésében. Sokan vannak, akik az elvégzett munkát nem becsülik – jó szándékkal így mondom: nem látják. Tőlük azt kérem, hogy akár van tisztségük, akár sem, álljanak be a munkálkodók sorába. Álljanak elő, és építő kritikáikkal, építő észrevételeikkel, de szeretettel tanácsolják az elnökséget. Azt kérem, hogy álljanak elő, s ajánlkozzanak a munkára. Azt ké-

rem, hogy legyenek kezdeményezők! Biztosan örömmel vesz az elnökség minden segítséget. Ugyanakkor, ha beállnak a sorba, akkor szembesülni fognak azzal, hogy minden, amit az EKÉ-ért tesznek, vagy a munkahelyükön elvégzett munka, vagy szabadidejük rovására megy. A jelenleg szolgálatban állók ezt soha nem így élték meg, nem tették szavá. Attól azonban még nekünk, akik igényekkel és elvárásokkal vagyunk a tisztségviselők irányában, ezt tudnunk kell.

Újra meg szeretném ismételni az egyik idézett mondatot: „...ez igazi csapatmunka. Olyan, amelyik úgy működik, hogy annyit kapunk belőle, amennyit belete-szünk. Sokat tettünk bele, sokat adtunk egymásnak, és sokat kaptunk egymástól – és azt tapasztaltuk, hogy közben jön az áldás.” Valóban érezzük az áldást?

Ezt az előző ciklus végén így fogalmaztam meg: Hogy egy közösség, adott esetben egyesületünk mennyit ér, merre tart, az attól is függ, hogy ki-ki mennyit és mit ad hozzá.

Egyik legkedvesebb filmem az 1924-es párizsi olimpiára készülődő és résztvevő angliai olimpikonokról szóló „Tűzseke-rek” című film. Ennek egyik főhőse a skót prédikátor, majd későbbi misszionárius. Neki mondja a következőket lelki vezetője: „Eric, krumpli hámozással is szolgálhatod az Urat, ha abban a tökéletességre törekszel. Ne érd be kevesebbel!” Igen, vannak, akik krumpli hámozásra születünk, s vannak, akik futásra. De mindnyájunknak van feladata, sőt kötelessége is abban a közösségben, ahová tartozunk. Ez a feladat lehet egy látványos kiadvány megszerkesztése, a közös-katalógussal járó sokirányú tennivaló, szakmai körökben való forgolódás, de lehet, hogy csak anynyi, hogy egy-egy felméréshez, kérdőív-

hez pontosan és időben szolgáltatunk adatokat, vagy pontosan teljesítjük a számlák átutalását.

Tehát amikor az EKE tevékenységét nézzük, és felmerül bennünk, hogy mit tehetnénk érte, hogy több és jobb legyen, kezdjük a legkisebb lépéssel. Így ekkor is együtt mondhatjuk Dáviddal: „Művem a Királynak szól!”

Röviden a magam munkájáról és forgolódásáról is szeretnék szót ejteni: **Legfőbb feladatomban az elnök – elnökség – felügyelő bizottság – és könyvtáraink, benne pedig a kollégák segítségét tartottam.** Így igyekeztem részt venni az elnökséggel való együttgondolkodásban, biztosítani a szükséges adatok és információk kezelését, adott helyre és időben való eljuttatását.

Az EKÉ-re fordított időm javát

- a pályázatok,
- a közgyűlésre való előkészületek és
- a gazdasági ügyekkel való foglalatosság tette ki.

E tisztség révén többekkel kerülhettem személyes baráti, sőt testvéri kapcsolatba, s megláthattam az ő kedves lényüket, odaadó munkájukat. Hálás vagyok a sok kedves megszólításért, s köszönettel tartozom mindazon kollégák irányába, akik segítségükkel közös munkánkat és céljainkat támogatták/támogatják. Nagy örömet okozott, amikor a kollégákkal levelet válthattunk – legyen az **hivatalos, segítségkérő**, vagy esetleg **személyes jellegű** megkeresés. Sok levelet írtam meg. **Ez volt a legkedvesebb, legszebb, hisz ezekben mindig a személyes kapcsolataink épülhettek, mélyedhettek el.** S ilyen értelemben is igaz, hogy mi nem csak egy általános szakmai egyesület vagyunk, hogy konferenciáinkat és találkozásainkat a szakmán és esetleg azonos

vagy hasonló érdeklődésen és gondolkodáson túl **a lelkiség is jellemzi**. Így lehet igaz, hogy nevünk jelzője – „egyházi” – egyúttal egy minősítés is lehet: ami többek között abban mutatkozik meg, hogy nemcsak e földi úton igyekszünk egy irányt venni, de lelkiségünkben is van egy közös zsinórmértékünk. Számomra a sok munka és időleges teher mellett ezek a dolgok, az e mögött lévő személyek és az ebből létrejövő közösség tette örömmé az EKÉ-ben betöltött szerepemet. Számomra – szubjektíven – ezt jelenti az EKE. Ezért legyen **egyedül Istené a dicsőség!**

Végül szeretném megköszönni azt a sok támogatást, amit szeretetükkel, egy-egy

mosollyal, bátorítással, pozitív észrevétellel vagy tanáccsal kifejezésre juttattak. Egy-egy kedves gesztus észlelésével mindig könnyebb tovább lépni, folytatni az előttünk álló feladatot.

Kívánom, hogy mindig, mindnyájan így tudjunk egymás felé fordulni.

Ezt az örömet kívánom a soron következő elnök és titkár munkájára is, hogy tapasztalhassák és élhessék át a kollégáktevőleges és szívbeli szeretetét. Így kívánom az EKÉ-re és a kollégákra egyen-egyenként és közösségileg is az Úr Isten áldását.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

KAMARÁSI BESZÁMOLÓ

„Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.” (1Kor 14,40)

Tisztelt Közgyűlés,
kedves Kollégák!

Az EKE könyvelését 2008 óta folyamatosan a Derzsi és Wernitzer Kft. végzi. A közgyűlési regisztrációkor kiosztott borítékban található Egyesülésünk 2012. évi pénzügyi beszámolója, mely az elmúlt évi pénzforgalmat tükrözi. A beszámolóból kitűnik, hogy az előző évben nem volt semmilyen extra bevételi forrás, illetve kiadás.

Bevételeinket a tagdíjak, pályázati és egyéni támogatások, a konferencia részvételi díjai és kamatbevételek tették ki. Az NCA átszervezése miatt elkerülte a figyelmünket a működési költségekre való pályázati lehetőség, így ebből sajnálattal kimaradtunk. (Csak zárójelben említjük meg, hogy félév alatt háromszor változott meg a nevük, s a február végi határidőt előrehozták december 11-re.)

Kiadási oldalunkon a legnagyobb tért jelentik a nyári közgyűlés és konferencia költ-

ségei, valamint az Unitas közös-katalógus fenntartása.

A 2013. évre megközelítően 5.137e Ft-ot hoztunk át. A mai nap 6.437e Ft van a számlánkon, azonban ez megtévesztő lehet, hisz mostani konferenciánk költségeit csak ezután teljesítjük. Végül egy örömet szeretnék megosztani a kollégákkal. Az elmúlt években szinte minden alkalommal szomorúan jeleztem, hogy a határidőt nem tartjuk be, mindösszesen a tagkönyvtárak 30%-a fizet határidőre. Idén a tagdíjak 65%-a, a konferenciadíjak pedig szinte mind időben érkeztek meg. Örömdetesnek tartom ezt az odafigyelést!

Kérem a kamarási jelentés szíves elfogadását.

*Orosz Anna – Berecz Ágnes
az Egyházi Könyvtárak Egyesülése
leköszönő titkára – kamarása*